

P V I S

1 6 1 1

U
24

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Ec. 50.

10
BARTOLE
MAEI BILOVII

EPIGRAMMATVM

LIBELLUS XXII.

In Symbolum Bilovianum.

Spes mea Christus erit: Durum Patien-
tia vincet.

Fidere qui Christo novit, diffidere Mundo
Incipit, in quo non est, nisi Vana salus:
Possidet in Christo Patientia quicquid in orbe est:
Nam valeat Mundus, quicquid & Orbis habet.
Spes bona quae differt homini non protinus aufert:
Omnia nam praesens possidet alma Fides.

Henricus Bolschenius J. V. D.
& P. C.

MAGDEBURGI,

Typis Andreae Dunckeri, ANNO

M. DC. II.

CLARISSIMO ET

EXCELLENTISSIMO VIRO, DN. GVLIELMO Bockelio Cellensi, Med. D. ac totius Veteris Marchiæ Physico Ordinario, amico & fautori meo colendo, S.P.

UT versus faciant, paupertas impulit audax,

Noster Odirus, DEI Gratia, DEMENS Secundus, magno Cornutorum obscœnorum adplausu de Poëtis insulsissimè garrit. Cujus me tamè impudentia non movet ab incepto. Novi n. proposita Poëtis præmia, nõ aurũ, sed Laurũ, non æs, sed honores, & felicissimã apud posteros futuros memoriã. Quare institutum meum strenuus urgeo; & pro recepta à me & novatã consuetudine libellum in ordine XXII. Tibi, Observantissime VIR, dico consecroq;. Non enim exiguam laudis memoriam me reportaturum á nominis tui dignitate opinor. Quod cum adsecutus fuero; plura non desiderabo. Posterum enim seculum præteritos & extinctos penè Momos non moratur; sed præsentis etiam pro ridiculo & oblectamento habet. Interea me pascet versus ille, cujus etiam ille sit; qui hic est:

Judicium melius posteritatis erit.

Vale. Stendaliæ, Mense Ian. 1602.

*Barptolemaus Bilovius à Bilovv,
Sacri Palatij Comes.*

GULIELMO BOKELIO, MED. D.
ac Stendaliæ totiusq; Palæo-Marchiæ
Phyfico.

Rnas qui Medicum, prestans GV-
LIELME, Senatam,
Nobile Bökeliæ sidus honorg
domus:
Entheus in patriâ mihi quæ di-
ctavit Apollo,
Pauca tibi Musa carmina sa-
cro mea.

Namq; sacros toties miraris amasq; Poëtas,
Et pariter doctâ fundis ab arte melos.
Te penes est mediis revocare è faucibus Orci,
Ad quos vectandos cæperat ire Charon;
Stendalis excelsas quâ porrigit humida turreis,
Totius & veteris Marchidos ora patet.
Det Deus ætatem, firmâq; salubria vitæ
Tempora: quò multis utilis esse queas.
Inter honoratos tua fama perennè vigebit,
Qui Medicâ æternum nomen ab arte tenent.

CHRISTIANO CHRISTIANO
Patriæ Consuli, I. C. & P. cultis.

C*andida mens equidem, CHRISTIANE, & a-*
mica voluntas
Collaudanda tua est, consiliūq; tuum!

A 2

Ad-

*Adprobet hoc qui vis. Calva est occasio! vincat
Confilium. Serò sed sapuère Phryges!*

Ad Rhodomellam.

Q *Uæq; mei si te cantârit pagina libri,
Ut duplicem numeris veçter ad usq; polum:
Jure tibi tamen haut æqualis gratia reddi,
Nec meritâ poteris Tu mihi laude vehi.
Tu Me igitur vestrâ discedere cogis ab aulâ?
me vitâ viduas ô RHODOMELLA meâ!*

*Ad Daniele Schallerum Plav. Var. Eccl.
Stend. ad D. Mariæ Pastorem.*

Q *UI CHRISTI veros, SCHALLERE, fateris
honores,
Filius & sano dogmate pascis oves:
Si quem termitibus non sapius Hermus inaurat,
DIU Aq; curvatis veçtat agitq; rotis:
Nullus erit, licet adproperet comitatus Homero,
Et viruère quibus dotibus Hesperides.
Vis, fortuna, favor, Pactoliq; auria moles,
Iustitiæ, fidei, vincit & artis opes.*

*Henrico Bolschenio, Vallerfleb. Saxoni,
I. H. D. & P. C.*

Q *UI tot carminibus me celsis inseris astris,
Fingenuæ mihi das pignus amicitia.
Das mihi, thesauris Arabum quod præfero, vatum
splendida, BOLSCHENI, lux, Themidosq; de-
cua, Omnia*

Omnia sunt tetrico fati subjecta rigori:
Docta Poetarum funere Musa caret.

Ad Gregorium Bersmanum Annæb. Gymn.
Serevest. Rect. Poëtam CL.

AD cenam invitas BERSMANE Poëta Poëtam,
Cum U O I T O, Clarius quem mihi junxit a-
mor.

Phæbus, Musa, Charis, tria candida pectora vatuna
Convenient cena tempore: latus ero.

Latus erit VOITVS, luctumq; levabimus ambo,
Quem Nati peperit mors inopina Tibi.

Ad Albertum Voitum Bor. Illustris Sc. Ser-
vest. Pro-Rect. Poëtam singulariter
exquisitum.

Quam tu carmine, VOITE, LEVCORIE-
LAM

Cantasti lepido & satis venusto,
Cur non ad socias tibi maritam?
Expectare diu jubes puellam!
Istis deliciis velim fruaris,
Et tot svaviolis, morâ fugatâ,
Tori perpetue copulatione,
Ejus ut quoq; frux amoris exstet.
Hæc ne gaudia differas in annum.
Mora est res odiosior puellis!

A 3

AD

Ad Michaelem Leonh. Roeschingederum,
Svevum, P.L. & Secret. Palat. Neub.

Immortale decus, ROESCHINGEDERE, viro-
rum,

Quos Clarior Laurus carmine parta beat:
Nympharum Tibi mitto jubar, quod adorea laudis
Ornat, & à risu & carmine nomen habet.

Huic inter reliquos sedem concede Poëtas,

Quæis tua adaugeri Bibliotheca solet.

Extimplo RHODOMELLA novo prodibit
amicu,

Quam jungas illi proximior loco.

Vt tua in aternos, optat MARTINIVS, annos
Floreat Aönio Laurus amata Deo.

Ad Rhodomellam.

Summus amicorum quidam, RHODOMELLY-
LA, dudum

Te mihi despondit, funeris ante diem.

Hæc est caussa, meo servat quæ pectore flammæ,

Auget & hæc fausto sidere longa dies.

Si tua vota meis adjunges (expeto id unum!)

En tuus in Christi nomine Nubtus ero!

Ioachimo Stedero Pastori Petrino
apud Stendal.

Persuasus rumore, refers me deditum amica:
Quæ me non redamet, quomodo amare que-
am?

In-

rum, Infelix tedam comitatur meta coactam:
Excipit anxietas perbreve gaudiolum.
viro. Si qua tamen dabitur Rhodomellula, nubilis esto:
Deformis non sit, nec speciosa nimis.
it: Mendicam nolo, nec quæ multo ære superbit,
audis Sit mihi par opibus, parq; meo generi.
Non sit curta nimis, nec sit procera: sed artûs
Laudati medios corporis hæc habeat.
libit Non cupio, semper blaterat quæ futilis ore:
Nec mutam, lingua quæ caret arte, volo.
nnos Nolo nimis crassam, nec macro corpore: munda
Vestitu sit, non spreta, polita nimis.
e: Quin thalami servet leges, & jussa JEHOVAE:
Non lasciva placet, nec pudibunda nimis.
que- Tali ditatus (nostris Deus adnue votis!)
In- Virgine, jucunda tempora lucis agam!

MEMINERIS TVI.

Symb. M. Georgij Carolidæ à Carlspergâ
Prag. P. L. Cæs.

M Iror, in humanis sit quamta oblivia rebus!
Nemo Dei memor est, nemo sui memor est.
Nemo Redemptoris, proprios at querit honores,
Et quæ præterea gaudia mundus agit.
Quisq; inhians lucro miratur in orbe caducas,
Prodiga quæis satiet pectora, divitias,

*Numinis interea oblitus celestia temnis
Gaudia, siderias nec meditatur opes.
Quære superna, MEMENTO TVI, munda-
naque linque,
Non homini, at CHRISTO fide; beatus
eris.*

Ad Rhodomellam.

M*E fatui rodit volgi fex prava! Camenis
Vult sibi de nostris sumere iudicium!
Despicio volgi mores, & inania vocis
murmura: ames modò si Me RHODOMELLA,
sat est!*

M. Iosepho Goezio Sil. Sch. Stendal.
Rectori.

N*on tutum, JOSEPHE, suos committere an-
mores
Cui libet! Ecquid erit candor in orbe super?
Nec fratri res tuta suam concedere Nympham:
Hac ratione etenim sapè diremtus amor.
Cautior evadam posthac: Prudentia amanti
Convenit! ille sapit, qui taciturnus amat.*

Ad Rhodomellam.

V*irginij formosa chori RHODOMELLVLA
lampas,
Sunt licet obscuris progeneratus avis:*

Cat.

*Carmine me Phæbus sublimibus intulit astris,
Surgit & in laudes natio quæq; meas.
Omnia successere mihi feliciter: adde
Vota meis votis: Ecce beatus ero.*

*Ad G. Martinium à Baldhofen/ Sil. P. L.
Cæs. Fratrem.*

*Q*uod Tibi, non mirum, faveant MARTINE,
puella:

*Corporis ac mentis candida forma Tibi,
Ni mihi Sol estu nocuisset, & aura canenti,
Et Me feminius concomitaret Amor.*

*Gulielmo Bokelio Med. D. & Phifico
Stendal. V. CL.*

*B*OKELI, stabulant cujus sub pectore Muse,
Cuiq; suas artes Phæbus abundè dedit:
Serta tibi laudum cum vellem texere: Muscam
Quid musa donas ipse: Foviùe trochum?
Phæbus ait: tali posthac desiste labore;
Illius in laudes luxuriare meum est.

In Domum Rhodomellæ.

*S*Iquà patet Charisin, si quà est domus hospita
FOVAE,

*Si quà pater Musis: hac domus una pater!
Hinc ego, qui sector Charites, Fovamq; Deasq;
Non potero rectis abstinuisse tuis.*

A. S.

AD

Ad Gasparem Macragathum aliàs Langgut,
Hilperhusanum Fr. P. L. & Sch. Nea-
gorææ in Sup. Palat. Cantorem
& Musicum.

Daphnide LANGGVTI sacrâ redimite, Pelasgo
Carminè qui multos exsuperare potes:
Tota Poëtarum Me prædicat aula beatum,
Numine dum cedunt cuncta favente mihi!
Hæc licet ex aliquâ vero sint congrua parte,
Attamen est melior fors tua sorte meâ:
Nam tibi non unquam tibi juncta repugnat a-
mica:

Me propter Domine fulmina cura premit!
Quæ longum bona visa fuit, bona mantet in ævum,
Quæ superat lepidas vocis honore Deas,
MACRAGATHEN salvere jubet mea Musa ca-
noram:
Scilicet illa tui calcar honoris erat!

Ad Amicam.

LVx mea Lauripotens, nostris adamata Camenis,
Quæ formæ nivio vincis honore Rosas:
Turgida nuper eras, & marmore durior omni,
Reddita nunc tamdè m mitior, igne micas!
Hanc retine mentem, nec posthac utere fastu:
Sic instar Lauri perpetuò vireas!

GE

Georgio Schönbornero Freistad. Sil. P. L. &
Not. Publ. Cæs.

Flos juvenum, fonsq; Aönidum, vatunq; corona,
SCHONBORNERE, potens carmine,
juris amor:

Formosum, pol, formoso patre Apolline vatun,
Dum formosa canis carmina, nomen habes.
Hinc tibi formosam Musa imposuere coronam
De Lauru, fontem qua propè Pierium
Consita erat: formam servetq; corolla virorem;
Fonsq; perennifluis cursibus, opto, fluat.
Sic tua Pierio consurget carmine fama:
Quemq; dabunt Muse, non morietur honos.

Henrico Milphort Vratisl. Sil. P. L. &
Med. Cand.

Qui Musas amat, à Musis ambitur amore,
Munereq; illarum captat honoris opes.
Hinc tua cinxerunt viridanti tempora Lauru,
Et spondent studiis premia plura tuis.
Perge sequi Musas laudesq; sonare Jheboæ;
Et celebra dignos carmine: clarus eris.

Ad Tumulum Gregorij Petri Bersmani, G.F. Lipsici,
Poët. & Med. Candid.

Conditur hac vili PETRVS BERSMANVS in
urnâ,
In medio ætatis raptus honore sue.

Quem

Quem pater insignis Vates vocitare solebat
Theſaurum cordis delictumq; ſui.
Cui Muſæ, Ritterſhuſij poſt vota, coronam
Finxere, & teneris impoſuere comis.
Ipsi etenim venâ de divite metra fluebant,
Qualia vel medio nata Helicone putem.
Qua magnus ſtupuit Phæbus, doctæq; ſorores,
Contulit ac propriis Calliopæa modis.
Poſthia naſcenti prædixit Muſa: parente
Magno olim vates non minor ipſus eris.
Parvola quâ muris ſtudiis Altorpia floret,
Audiuit Medicum non ſine fruge chorum.
Magna futurus erat Medicorum gloria: ô ævâ
Si produxiſſet ſtamina Parca ferox!
Aſt tales ipſi Libitina invidit honores,
Inſciens celeres imperioſa manûs.
Nunc canus tua buſta parens, PETRE optime, deæ
Cordolium matri, cordoliumq; patri. (flet:
Exſtinctum ſocij, Muſis & de dita lugent
Pectora: cum Muſis Villa Vetuſta gemit.
Parte tui ſed vivis adhuc meliore ſuperſtes,
Faſtus & æternis veſceris uſq; bonis.

In Album Georgij Buchij Caſſellani
Haſi, LL. Cand.

TE doctum, fidumq; virum bona turba ſalutat:
Hinc me cædidulo pectore jūgo Tibi.

GE.

Sub ingressum Delicij Mysiorum oppidis

Salve DELICIVM, non urbs ignobilis ora
Mysidos, HOMAGII nobilitata satra.
Delius hunc cinxit Lauru Peneide vatem,
Namq; erat Aönisin nobile delictum.
Delictum, ob vatem te diligo, sed magè propter
Delicias Cereris, delicias Veneris.

Gaspari Pistorio Berlin. Eccl. Metrop. Magdeb.
Vicario.

Vrbis Arctōa dedit prestantes arte Poetas,
Victuro quorum nomine Musa viget.
Haslobi, Hubneri, Distelmeiere, Didichi,
Testanturq; tui quod, Melemane, modi.
Tu qui Pieridum mysteria diligis, atq;
PISTORI, niviâ mente Poësin amas;
Nocte dieq; sacris operari perge Camenis,
Vatibus ut vatum te pater insinuet.

Gulielmo Bockelio Medico præstan-
tissimo.

Pauca mea tantum vidisti carmina Musæ,
Illa tamen miris tollis ad astra modis.
In tenebris latitant opera infinita, Camenas
Quæ sapiunt: quod te laude moveret epos!
Lux Charitum RHODOMELLA trib. depicta li-
Prodibit cultu quando novata suo: (bellis
Tunc palmam tribuet nobis, Heliconius ordo
Vatum, quos Charitum jussit amare trias.

Ioanni

Ioanni Meibomio, H.F. præclaræ indolis puero,
10. annos nato.

Indolis egregia specimen, venamq̄ fluentem,
Mror & ingenium, parvule **FANE**, tuum.
Versibus herois gratatus es, atq̄ precatus
Propter discessum prospera quæq̄ Mibi.
Prospera quæq̄ tuis rursum conatibus opto:
Vberiusq̄ tuo venula fonte fluat.
Aetatem tribuat Deus, ingenioq̄ vigorem:
Vatis honorato nomine magnus eris.
Lustra tria ætatis postquam superaveris, herclê
Ornabit teneras verna corolla comas.

De Rhodomella.

Seu mea lux notas fluvij spaciatur ad undas,
Seu propria in propriis adibus acta facit:
Quidquid agit; celebrat, meditatur & acta **FEBORA**,
Principium & finis, mentio, **FOVA**, tui est.
Hinc dum conspicuâ nulli pietate secunda est,
Procedit dextro Numine, quidquid agit.

In Album Eliæ Bescovij Crofn. N. P.

Cæsariâ munus, **BESCOVI**, lege Notariû
Cui deputavi publicum:
Nudavi Tibi nonne satis sine fraude meum cor,
Addens manum Diplomati?
Hæc non sufficiunt? de more libentiùs Albo
Cum corde nomen inseram.

Paradoxon de Venere.

AEquo

A Equore cur natam finxerunt numina vatum,
Blandula si Phæbi munere Cypris eget? *Bacchi*
Indiget hæc: ventat, medico testante Senatu,
Gratior ad Cypridos regna sititor aqua.

Ad Hospitam Parthen.

Feminij palmare gregis decus, auria Cypri,
Polcra corona domus, unio fida viri:
Intueor quoties stellis certantia volta,
Ardoris mirans cerno jugalis opus.
Namq; incredibili raptaris amore mariti,
Officij curans munia ritè tui.
Ut te præclara comitetur adorea laudis,
Efficit hæc tantum forma, sed & pietas.
Cum rebus faveas nostris & fausta preceris,
Te mea mens casto pectore rursus amat.
Sorte dator prolis fova te meliore coronet,
Et beet optati fertilitate boni.
Ignibus Aetna calens tacitis erumpat, & illis
Expromat gazas, quas Venus occuluit.

Ad Rhodomellam.

TE, quavis abies procul hinc, mea vita relinqua,
Non tamen à me ullo tempore tota aberis:
Ante oculos etenim tua grata herebit imago,
Teq; mihi referet nox nigra, clara dies.
Nec dubito, rursus quin mutua cura tibi sim,
Ab habitem inq; oculis, ab habitem inq; animo.

NOBIL

NOBILITATI PRAECLARO VIRO,
Domino Bartholomæo Bilovio à Bilow &c. Poë-
tæ L. Cæsario & Comiti Palatino.

Quod tibi Bilovi est cognomen, grata Bœmis
Vox hæc, sincerum nam notat esse virum.
Sæpè ante eventum nascuntur nomina vite
Congrua, quæ exprimimus moribus atq; fide.
Sic Nero vinosus non nominis immemor, hausto
Semper erat solitus se recreare mero:
Sic ego candorem generosa mentis, & artis
Colligo de scriptis Bartholomæe tuis.
Purus es & tersus, nunquam tua carmina solers
Audeat ad limam Cinna vocare suam.

M. Ioannes Chorinus, Acad. Prag. Prof.

AD NOBILISSIMUM ET MAGNI-
ficum virum, Dn. Bartholemæum Bilovium à Bilow,
Com. Pal. Eq. Aur. Civ. Rom. P. L. &c. pro-
motorem suum colo

Reddere quid deceat RHODOMELLAM, sæ-
pè quòd ipsam
Carminibus celebras; BARPTOLEMAEÆ
rogas?

Quod RHODOMELLA tuis legitur clarissima
LIBRIS,

Compenset roseis id tibi, posce, LABRIS,
Immo quòd CALAMO toties depingis eandem,
Ergà te THALAMO grata sit ipsa suo.

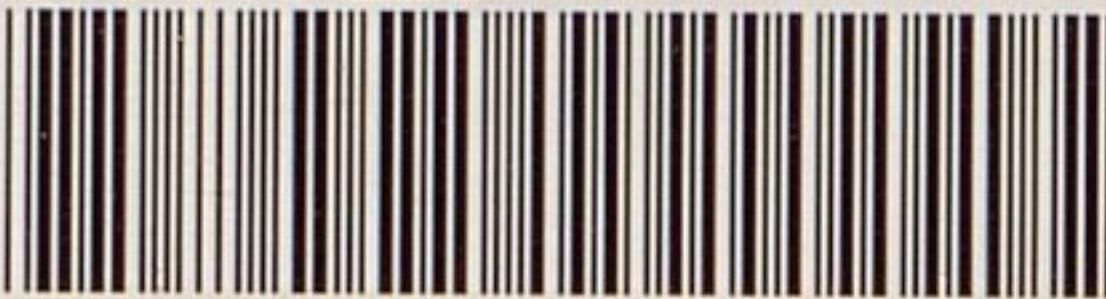
Simon. VViblitius Osterburgensis, P. L. Cæs.
patriæ Scholæ Rector.

Ja 2400

ULB Halle

3

003 919 226

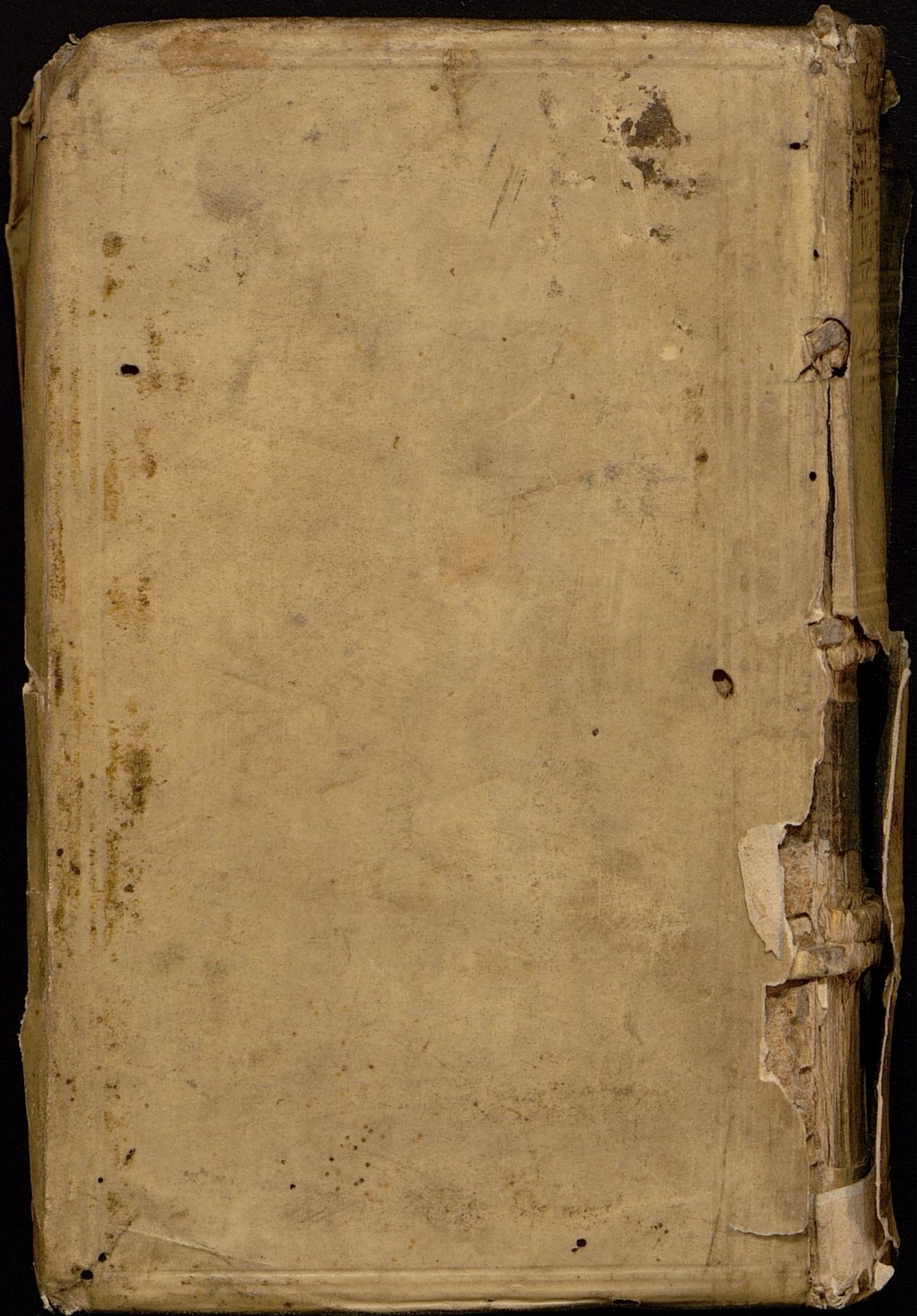

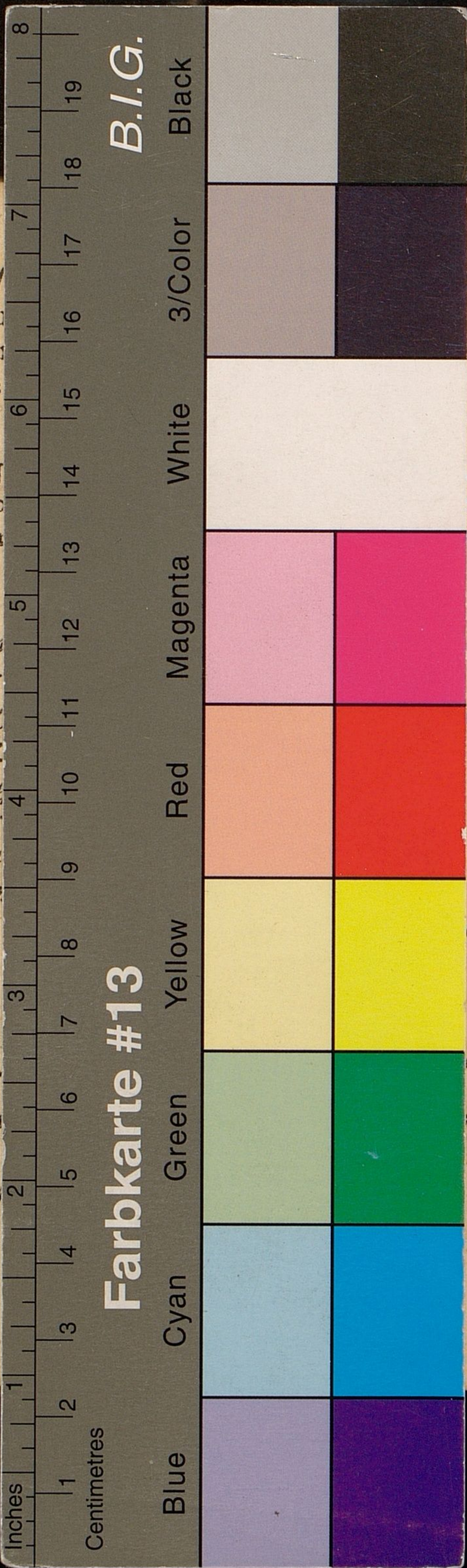
Sb.

WMT

ma

BARPTOLE¹⁰
MAEI BILOVII

EPIGRAMMATVM

LIBELLUS XXII, ¹⁵⁷³

In Symbolum Bilovianum.

Spes mea Christus erit: Durum Patien-
tia vincet.

Fidere qui Christo novit, diffidere Mundo
Incipit, in quo non est, nisi Vana salus:
Possidet in Christo Patientia quicquid in orbe est:
Fam valeat Mundus, quicquid & Orbis habet.
Spes bona quæ differt homini non protinus aufert:
Omnia nam prasens possidet alma Fides.

Henricus Bolschenius J. V. D.
& P. C.

MAGDEBURGI,
Typis Andreae Dunckeri, ANNO

M. D. C. II.